

vendes ydelse hovedsagelig er bestemt til erhvervs-mæssig anvendelse for den anden part, vil der således også være tale om, at den anden part hovedsagelig handler som led i sit erhverv. Det bemærkes herved, at erhvervet ikke behøver at være den pågældendes hovederhverv eller sædvanlige erhverv.

Med hensyn til synbarhedskravet indebærer den foreslåede ændring af definitionen, at der ved afgørelsen af, om en aftale er en forbruger aftale, som udgangspunkt ikke kan lægges vægt på, om den erhvervsdrivende vidste eller burde vide, at den anden part hovedsagelig handlede uden for sit erhverv, jf. herved bemærkningerne ovenfor til den foreslåede § 38 a i aftaleloven.

Eftersom synbarhedskravet udgår, er der med den foreslåede ændring tale om en udvidelse af forbrugeraftalebegrebet. Efter Justitsministeriets opfattelse vil den praktiske betydning heraf dog være forholdsvis begrænset på grund af den bevisbyrde, der efter de gældende regler påhviler en erhvervsdrivende. Bevisbyrdereglen – der ikke foreslås ændret – går ud på, at den erhvervsdrivende skal bevise, at en aftale ikke er en forbruger aftale. Efter de gældende regler er det således bl.a. op til den erhvervsdrivende at godtgøre, at den erhvervsdrivende hverken vidste eller burde vide, at den anden part var forbruger. Denne bevisbyrde kan efter omstændighederne være vanskelig at løfte.

Med hensyn til den foreslåede ændring af lov om visse forbruger aftaler bemærkes, at 2. pkt. i denne

lovs § 1, stk. 2, hvor det præciseres, at en aftale om at udføre arbejde for en erhvervsdrivende ikke anses for en forbruger aftale, udgår som overflødig. Den foreslåede formulering, hvorefter den anden part anses som forbruger, hvis den pågældende hovedsagelig »handler uden for sit erhverv«, gør det tilstrækkeligt klart, at arbejdskontrakter ikke er forbruger aftaler.

Til § 7

Bestemmelsen indeholder reglerne om lovens ikrafttræden.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1995, som er direktivets gennemførelsesfrist. De nye bestemmelser finder fra denne dato anvendelse både på aftaler, som er indgået på dette tidspunkt, og på aftaler, som indgås herefter. Tilsvarende gjaldt ved indførelsen af aftalelovens § 36.

I stk. 2 gøres der en undtagelse, idet det foreslås, at fortolkningsreglen i aftalelovens § 38 b som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 2, samt lovforslagets §§ 2-6, ikke finder anvendelse på aftaler, som er indgået før lovens ikrafttræden. Det er således kun den nye formulering af § 36, stk. 1, samt de nye bestemmelser i § 38 a og §§ 38 c og d, der finder anvendelse på aftaler, som er indgået før lovens ikrafttræden.

Til § 8

Det foreslås, at loven ved kongelig anordning kan sættes i kraft i Grønland og Færøerne.